

Til § 12.

Den endelige udformning af bestemmelsen i § 12, der fastlægger retningslinierne for beregning af ægtefællepension, vil ikke kunne foretages, før der er taget nærmere stilling til spørgsmålet om tjenestemandspensionernes størrelsesniveau. Dette spørgsmål vil blive behandlet i 3. del af Tjenestemandskommissionens betænkning.

Til § 13.

I modsætning til, hvad der ifølge bestemmelsen i lønnings- og pensionslovens § 68, stk. 1 a, er tilfældet med hensyn til enkepension, er det efter lovforslaget forudsat, at der ikke ved indgåelse af nyt ægteskab sker indgreb i retten til at oppebære en erhvervet ægtefællepension; men bestemmelsen i lovforslagets § 13 hindrer, at samme person kan få udbetalt mere end én ægtefællepension, der hidrører fra ansættelse, som efter reglerne i § 4 kan medregnes i pensionsalderen.

For enkepensionens vedkommende knyttes der ifølge lønnings- og pensionslovens § 68, stk. 1, litra b)-d) bortfaldsvirkning til det forhold,

at enken uden vedkommende ministers tilladelse modtager tjeneste for en fremmed stat,

at enkepension henstår uhævet i et sammenhængende tidsrum af 3 år, uden at lovlig forhindring senere bevises, eller

at det godtgøres, at manden under sin ansættelse havde gjort sig skyldig i et forhold, der ville have medført, at pensionsretten for hans vedkommende var fortabt.

Da det ikke findes fornødent at opretholde bestemmelser om pensionsinddragelse på det her anførte grundlag, er de omhandlede bestemmelser, der for egenpensionens vedkommende modsvares af reglerne i lønnings- og pensionslovens § 62, stk. 2, ikke gentaget i nærværende lovforslag.

Til § 14.

Ligesom efter den hidtil gældende tjenestemandspensionslovgivning er det i lovforslaget lagt til grund, at pensionsbestemmelserne bør tilgodese det individuelle behov for familieforsørgelse, der foreligger, hvor en tjenestemands eller pensionists hushold omfatter børn.

De gældende bestemmelser i lønnings- og pensionsloven angående børnepensionsydelse vedrører børn, over for hvem en tjenestemand eller tjenestemandspensionist har eller før sin død havde forsørgelsespligt, og det er herved forudsætningsvis lagt til grund, at reglerne kommer til anvendelse i

den udstrækning, hvori der foreligger forsørgelsespligt i forhold til det offentlige.

Med hensyn til den offentligretlige forsørgelsespligt i forhold til børn er det, således som bestemmelserne herom i lov om offentlig forsorg nu er affattet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 232 af 26. maj 1965 § 25, bestemt, at enhver mand og kvinde over for det offentlige er forpligtet til at forsørge sine børn under 18 år. Dog har faderen til et barn, der er født uden for ægteskab, eller den, der er anset som bidragspligtig til et sådant barn, ikke denne forsørgelsespligt, medmindre han har fået barnet udleveret til forsørgelse.

Medens der herefter inden for de bestående rammer haves ret til børnepension for ægtebørn, og herunder for adoptivbørn, kommer de gældende regler ikke til anvendelse i forhold til de børn uden for ægteskab, over for hvem en mandlig tjenestemand i offentligretlig henseende kun har bidragspligt.

Med hensyn til børn af en kvindelig tjenestemand indeholder lønnings- og pensionsloven dog den begrænsning, at der, hvor forældremyndigheden efter moderens død overgår til faderen alene, kun kan tilstås børnepension, for så vidt faderen ikke er statsansat eller statspensioneret og er ude af stand til at forsørge de fælles børn. I øvrigt er børn af en afdød, kvindelig tjenestemand berettigede til børnepension, dersom moderen ved sin død havde forældremyndigheden, og denne ikke overgår til faderen.

Ud fra forudsætningen om, at forsørgelsespligt i forhold til det offentlige begrunder ret til børnepension, er der endvidere i lønnings- og pensionsloven hjemmel til at yde børnetillæg til egenpension for så vidt angår stedbørn, som ved indgåelse af ægteskab er medtaget til forsørgelse i pensionistens og dennes ægtefælles fælles hjem. Grundlaget for denne ordning bortfaldt imidlertid, efter at den oprindeligt bestående offentligretlige forsørgelsespligt over for sådanne stedbørn var blevet ophævet ved lov nr. 169 af 31. maj 1961 om offentlig forsorg, men der blev på normeringsloven for 1963-64 under løbe-nr. 781 tilvejebragt hjemmel for en bemyndigelsesordning, der tillader, at udbetaling af børnepensionstillæg for stedbørn kan finde sted i tiden efter 1. april 1962, da den nævnte ændring af forsorgsloven trådte i kraft, i samme udstrækning som hidtil.

Efter lovforslaget er det forudsat, at børnepension tilsikres i samme udstrækning, som der består privatretlig forsørgelsespligt over for børn, d. v. s. forpligtelse i forhold til barnet til at sørge for dets underhold, opdragelse, uddannelse etc. Det er her-